Dumnezeu cea prea desfătată! Bucură-te,curată, cununa apostolilor cea foarte împodobită!

Alt canon

Irmos: Naşterea zămislirii...

Neputându-te vedea ucigaşul de oameni, nevoindu-te pentru Biserica lui Hristos, ţi-a înmulţit supărările; dar ai rămas neplecat stând împotrivă către împăraţi cumpliţi, cu gând bărbătesc, şi plecându-i pe ei să se închine icoanei lui Hristos, Teofan.

După dreptate ai luat răsplătirile nevoinţelor tale şi acum, purtând cunună, te veseleşti în ceruri dimpreună cu îngerii; acolo unde este adunarea proorocilor şi a apostolilor, tabăra cea dumnezeiască a mucenicilor şi unde este ceata patriarhilor; adu-ţi aminte şi de noi, părinte Teofan.

Slavă...

Nu uita în rugăciunile tale către Dumnezeu pe cei ce săvârşesc preacinstită ziua ta, ierarhe, izbăvindu-i de toată îngrozirea, de cumplita robie a potrivnicilor şi de nevoile cele multe; păzindu-i şi ferindu-i de toată vătămarea, părinte Teofan.

Şi acum..., a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce eşti ajutătoare credinciosului nostru popor, dă-i biruinţă la războaie asupra potrivnicilor, acoperindu-l, binecuvântată şi preamărită, neispitită de bărbat, Maică Fecioară, de toată vătămarea vrăjmaşului; ca, mărind pe Fiul tău, pe tine să te cântăm.

Irmosul:

Naşterea zămislirii celei «fără de sămânţă este ne«tâlcuită, rodul Maicii celei «fără de bărbat este nestricat; «că naşterea lui Dumnezeu în«noieşte firile. Pentru aceasta, «pe tine toate neamurile, ca pe «o Maică mireasă a lui Dum«nezeu, cu dreaptă credinţă te «mărim».

LUMINÂNDA

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Făcându-şi călătoriile drepte şi întinse etiopianul Candachiei, în căruţă şi citind cartea Isaiei, nu se pricepea; pe acesta, ajungându-l Filip, l-a învăţat prin dumnezeiescul Duh descoperirea celor nepricepute şi, botezându-l, l-a trimis binevestitor Dumnezeirii lui Iisus în toată Etiopia.

Slavă..., a preacuviosului:

Stând acum înaintea scaunului lui Hristos, ierarhe, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu şi Preacurata Fecioară, nu lipsi a te ruga, să dăruiască biruinţă asupra vrăjmaşilor purtătorului de cruce popor, lumii pace şi sufletească mântuire celor ce săvârşesc pomenirea ta, preaînţelepte Teofan, podoaba sihaştrilor.

Şi acum..., a Născătoarei:

Haina cea dintâi căpătată prin afundarea botezului, am spurcat-o cu patimile şi mă tem ticălosul când îmi aduc aminte de ceasul cel înfricoşător al judecăţii. Atunci Fecioară care eşti cu totul fără prihană, stând înaintea lui, izbăveşte-mă de înfricoşătoarea certare.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei şi otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimen, glasul al 8-lea: În tot pământul a ieşit... Stih: Cerurile spun... Apostolul din Epistola către Romani (VIII, 22-27): Fraţilor, ştiu că toată făptura suspină... Evanghelia de la Luca (X, 1-15): În vremea aceea a rânduit Domnul...

CHINONICUL

În tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii cuvintele lor.

DUMINICA SFINŢILOR PĂRINŢI

După 11 zile, ale acestei luni, în Duminica viitoare, săvârşim pomenirea Sfinţilor Părinţi, celor ce s-au adunat în Niceea, a doua oară, la al şaptelea a toată lumea Sinod, trei sute şaizeci şi cinci de Sfinţi Părinţi, spre lepădarea şi răsturnarea dogmelor celor fără de Dumnezeu, ale urâtorilor de icoane, ale lui Copronim şi ale episcopilor celor de o cugetare împreună cu el, şi asupra nelegiuitului lor soboraş. Se cântă acest praznic în 11 zile, dacă se va întâmpla Duminica. Iar slujba sfântului de rând se amână şi se cântă când va socoti cel mai mare.

Dacă se va întâmpla să cadă slujba Sfinţilor Părinţi împreună cu a Preacuvioasei Maicii noastre Paraschiva, caută învăţătură pe larg, la sfârşitul cărţii acesteia.

SÂMBĂTĂ SEARA

La Vecernia mică, cântăm stihirile Învierii şi ale Născătoarei de Dumnezeu, după obicei.

LA VECERNIA MARE

După obişnuitul psalm, citim: Fericit bărbatul..., catisma toată.

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe zece: 3 ale Învierii, una a lui Anatolie şi 6 ale Sfinţilor Părinţi, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea punându-şi...

Cinstitele sinoade ale Părinţilor, după osebite vremi aşezându-le, întru una le-au adunat, cu una şi aceeaşi îndreptare, foarte bine Patriarhul Gherman cel nou, scriind însuşi şi întărind dogmele acestora. Pe care şi rugători neadormiţi de mântuire către Domnul i-a arătat şi turmei împreună păstori.

Scriptura legii a aşezat cinstită săptămână fiilor evrei, celor ce se întemeiau pe umbră şi slujeau ei; aceeaşi au făcut Părinţii adunându-se la al şaptelea Sinod, cu voinţa lui Dumnezeu, Celui ce în şase zile a

făcut toate şi a şaptea zi a binecuvântat-o; şi au făcut-o mai cinstită punând hotar credinţei.

Treimea care este cauza facerii lumii, puternic aţi arătat-o tuturor din făpturi, de trei ori fericiţilor Părinţi; căci trei şi patru sinoade, aşezând prin cuvânt prea tainic, şi apărători arătându-vă cuvântului drept-credincios, şi patru fiind stihiile, şi Treimea aţi dovedit, Care a zidit acestea şi a făcut lumea.

Destul era proorocului Elisei, ca şi cu o plecare să insufle viaţă fiului ce zăcea, al celeia ce slujea; dar de şapte ori s-a întors şi s-a plecat peste dânsul, ca un mai înainte-văzător, închipuind mai înainte ale voastre sinoade; prin care omorârea dumnezeiescului Cuvânt aţi însufleţit-o, omorând pe Arie şi pe cei împreună-lucrători cu el.

Haina lui Hristos cea ruptă şi spartă de câinii cei lătrători înţelepţeşte aţi cusut-o, cinstiţi Părinţi; căci n-aţi răbdat nicicum a vedea goliciunea lui, ca şi Sim şi Iafet, cea de demult părintească; ci aţi umplut de ruşine pe ucigătorul de părinte, pe Arie cel numit cu nume de nebunie şi pe cei de un gând cu el.

Pe macedonieni, pe nestorieni, pe eutihieni şi dioscorieni, pe apolinarieni, pe Savelie Severianul; pe lupii cei grei, ce s-au arătat în piei de oi, i-aţi alungat departe de turma Mântuitorului, ca nişte adevăraţi păstori, lăsându-i prea bine goi de piei, pe ei, de trei ori ticăloşii. Pentru aceasta, pe voi vă fericim.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Pe trâmbiţele Duhului cele de taină, purtătorii de Dumnezeu Părinţi, astăzi să-i lăudăm; pe cei ce au cântat în mijlocul Bisericii, cântare întocmită de teologie, mărind o Treime neschimbată, o fiinţă şi Dumnezeire; pe surpătorii lui Arie, şi pe apărătorii drept-credincioşilor; pe cei ce se roagă totdeauna Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Şi acum..., Dogmatica glasului.

IEŞIRE (vohod): Lumină lină...

Prochimenul zilei şi

PAREMIILE

De la Facere, citire:

(XIV, 14-20)

Auzind Avram că Lot, rudenia sa, a fost luat în robie, a adunat oamenii săi de casă, trei sute optsprezece, şi a urmărit pe vrăjmaşi până la Dan. Şi năvălind asupra lor noaptea, el şi oamenii săi i-au bătut şi i-au alungat până la Hoba, care este în stânga Damascului. Şi au întors toată prada luată din Sodoma, au întors şi pe Lot, rudenia sa, averea lui, femeile şi oamenii. Şi când se întorcea Avram, după înfrângerea lui Kedarlaomer şi a regilor uniţi cu acela, i-a ieşit înainte regele Sodomei în valea Şave, care astăzi se cheamă Valea Regilor. Iar Melhisedec, regele Salemului, i-a adus pâine şi vin. Melhisedec acesta era preotul Dumnezeului celui Preaînalt. Şi a binecuvântat Melhisedec pe Avram şi a zis: "Binecuvântat să fie Avram de Dumnezeu cel Preaînalt, Ziditorul cerului şi al pământului. Şi binecuvântat să fie Dumnezeul cel Preaînalt, Care a dat pe vrăjmaşii tăi în mâinile tale!". Şi Avram i-a dat lui Melhisedec zeciuială din toate.

De la Deuteronom, citire:

(I, 8-17).

Şi iată, Eu vă dau pământul acesta; mergeţi şi vă luaţi de moştenire pământul pe care Domnul a făgăduit cu jurământ să-l dea părinţilor voştri, lui Avraam şi lui Isaac şi lui Iacov, lor şi urmaşilor lor. În vremea aceea v-am zis: Nu vă mai pot povăţui singur; Domnul Dumnezeul vostru v-a înmulţit şi iată acum sunteţi mulţi la număr, ca stelele cerului. Domnul Dumnezeul părinţilor voştri să vă înmulţească de o mie de ori mai mult decât sunteţi acum şi să vă binecuvânteze, cum v-a făgăduit El! Cum dar voi purta singur greutăţile voastre şi sarcinile voastre şi neînţelegerile dintre voi? Alegeţi-vă din seminţiile voastre bărbaţi înţelepţi, pricepuţi şi încercaţi, şi-i voi pune căpetenii peste voi. Atunci mi-aţi răspuns şi aţi zis: Bun lucru ne porunceşti să facem! Şi am luat dintre voi bărbaţi înţelepţi, pricepuţi şi încercaţi, şi i-am pus povăţuitori peste voi: căpetenii peste mii, peste sute, peste cincizeci, peste zeci şi judecători peste seminţiile voastre. În vremea aceea, am dat poruncă judecătorilor voştri şi am zis: Să ascultaţi pe fraţii voştri şi să judecaţi drept pricina ce ar avea un om atât cu fratele lui, cât şi cu cel străin. Să nu părtiniţi la judecată, ci să ascultaţi şi pe cel mare şi pe cel mic. Să nu vă sfiiţi de la faţa omului, că judecata este a lui Dumnezeu. Iar pricina care va fi grea pentru voi să o aduceţi la mine şi o voi asculta eu.

De la Deuteronom, citire:

(X, 14-21)

Iată al Domnului Dumnezeului tău este cerul şi cerurile cerurilor, pământul şi toate cele de pe el. Dar numai pe părinţii tăi i-a primit Domnul şi i-a iubit şi v-a ales pe voi, sămânţa lor de după ei, din toate popoarele, cum vedeţi astăzi. Deci să tăiaţi împrejur inima voastră şi de acum înainte să nu mai fiţi tari la cerbice. Că Domnul Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor şi Stăpânul stăpânilor, Dumnezeu mare şi puternic şi minunat, Care nu caută la faţă, nici nu ia mită. Care face dreptate orfanului şi văduvei şi iubeşte pe pribeag şi-i dă pâine şi hrană. Să iubiţi şi voi pe pribeag, că şi voi aţi fost pribegi în pământul Egiptului. De Domnul Dumnezeul tău să te temi, numai Lui să-I slujeşti, de El să te lipeşti şi cu numele Lui să te juri. El este lauda ta şi El este Dumnezeul tău, Cel ce a făcut cu tine acele lucruri mari şi înfricoşătoare pe care le-au văzut ochii tăi.

LA LITIE

Stihira hramului, Slavă... a Părinţilor, glasul al 3-lea:

Aşezămintelor apostoleşti osârduitori păzitori aţi fost sfinţi Părinţi; că o fiinţă a Sfintei Treimi a fi cu dreaptă credinţă învăţând, hula lui Arie aţi surpat-o sinodiceşte. Cu care împreună biruind şi pe Macedonie, luptătorul împotriva Duhului, aţi defăimat pe Nestorie, pe Eutihie şi pe Dioscor, pe Savelie şi pe Sever cel fără de cap. De a căror amăgire rugaţi-vă să ne izbăvim noi; ca viaţa noastră întru credinţă nespurcată să se păzească, rugămu-vă.

Şi acum..., a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, folositoare tuturor, celor ce se roagă; spre tine îndrăznim, cu tine ne lăudăm, întru tine este toată nădejdea noastră. Roagă-te, Celui ce S-a născut din tine, pentru nevrednicii robii tăi.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Învierii, ale glasului.

Slavă..., a Părinţilor, glasul al 4-lea:

Pomenirea cea de peste ani a purtătorilor de Dumnezeu Părinţi, care s-au adunat din toată lumea, în strălucita cetate a Niceei, bine-cinstind-o astăzi adunarea binecredincioşilor, cu credinţă o prăznuim. Că aceştia cu bun creştinesc gând au surpat învăţătura cea fără de Dumnezeu a cumplitului Arie şi de la Biserica sobornicească sinodiceşte l-au gonit. Aceştia luminat pe toţi au învăţat a mărturisi pe Fiul lui Dumnezeu de o fiinţă şi împreună-veşnic şi mai înainte de veci; cuprinzând aceasta în Simbolul credinţei cu osârdie şi cu dreapta credinţă. Pentru aceasta, şi noi, urmând dumnezeieştilor lor dogme şi tare crezând, slujim Tatălui şi Fiului şi Duhului celui Preasfânt, într-o Dumnezeire a Treimii celei de o fiinţă.

Şi acum..., a Născătoarei:

Caută spre rugăciunea robilor tăi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele de deasupra, din tot necazul mântuindu-ne pe noi; că pe tine una te avem ancoră tare şi nemişcată şi a ta folosinţă am dobândit, să nu ne ruşinăm, Stăpână, cei ce te chemăm pe tine. Grăbeşte spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credinţă: Bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor; bucuria şi acoperământul şi mântuirea sufletelor noastre.

La binecuvântarea pâinilor, troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de două ori, şi al Părinţilor, o dată. Iar nefiind priveghere, troparul Învierii, Slavă... al Părinţilor, glasul al 8-lea.

Prea proslăvit eşti, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce luminători pe pământ pe părinţii noştri i-ai întemeiat şi printr-înşii la adevărata credinţă pe noi toţi ne-ai îndreptat, mult-Îndurate, slavă Ţie.

Şi acum..., al Născătoarei: Cel ce pentru noi Te-ai născut...

Caută la sfârşitul cărţii.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., troparul Învierii de două ori. Slavă..., al Părinţilor, Şi acum.., al Născătoarei-Învierii.

După obişnuitele stihologii, sedelnele Octoihului şi cealaltă slujbă a Învierii până la canoane.

CANOANELE

Al Învierii, cu irmosul pe 4; al Crucii-Învierii, pe 2, al Născătoarei de Dumnezeu, pe 2, şi al Sfinţilor Părinţi, pe 6.

CANONUL Sfinţilor Părinţi

Alcătuire a lui Teofan.

Cântarea I, glasul al 8-lea:

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta...

Învredniceşte-mă, Doamne, pe mine cel ce doresc acum, să laud cu cântări pe cel de-al şaptelea sinod, adunarea celor şapte daruri, ale Mângâietorului, Cel ce l-a înţelepţit cu limbile de foc şi a făcut să tacă toată limba cea vătămătoare şi hulitoare.

Mai mare a fost din început numărul şapte; pentru că încetarea, în chip desăvârşit, a toată zidirea lui Dumnezeu, după întâia închipuire, a fost în ziua a şaptea; iar acum, în Sinodul cel cu şapte numărat, este încetarea tuturor eresurilor.

Slavă...

Biruind pe Arie cel luptător cu Dumnezeu, ceata Părinţilor în Niceea, mai înainte, cu toiagul păstoresc au îndreptat Biserica cu ortodoxe dogme; şi acum tot în Niceea au fost apărători şi au umplut de ruşine pe luptătorii împotriva icoanelor.

Şi acum..., a Născătoarei:

Aşa precum Părinţii au învăţat, mărturisim cu credinţă că pântecele binecuvântatei Fecioare fără durere a născut cu trup pe Cel fără de trup; şi ne închinăm Lui, închipuind pe lemn chipul Lui şi cu dragoste Îl sărutăm.

Catavasie:

Deschide-voi gura mea...

Cântarea a 3-a:

Irmos: Cela ce ai întărit cerurile...

Cum că nu se va clătina Biserica lui Hristos cea nemişcată, de la Dânsul în taină s-au învăţat dumnezeieştii mai-mari păstori, care pe cei ce voiesc să o clatine i-au lepădat de la cei bine-credincioşi, ca pe nişte părţi ale lui Antihrist.

Curăţeşte, adunarea Părinţilor, izvoarele cele tulburi şi tinoase şi, luând din izvoarele mântuirii, satură luminat pe poporul cel însetat al lui Hristos, de curgerile învăţăturilor.

Slavă...

Asupra celor ce urăsc adevărul, asupra clevetitorilor creştinătăţii, s-a adunat Sinodul al şaptelea al iubitorilor de Hristos, în luminata cetate a Niceei; ai cărui împăraţi, Irina şi Constantin, au fost apărători.

Şi acum..., a Născătoarei:

Să se depărteze tot necredinciosul, care nu cinsteşte cinstita icoană a Născătoarei de Dumnezeu şi nu mărturiseşte pe aceasta cum că a născut pe Hristos Dumnezeu şi om; unul ca acesta în foc să se trimită şi să ardă fără stingere.

CONDACUL şi ICOSUL Învierii

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Luminători prea străluciţi ai adevărului, aievea v-aţi arătat lumii, preafericiţilor Părinţi, de Dumnezeu grăitori; uscând eresurile celor grăitori cu limbi hulitoare şi stingând tulburările cele în chipul văpăii ale celor rău-măritori. Pentru aceasta, ca nişte ierarhi ai lui Hristos, rugaţi-vă să ne mântuiască pe noi (de două ori).

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei:

Degrab ne întâmpină pe noi, Fecioară Maică curată, şi ne scapă de vrăjmaşii cei ce hulesc asupra ta şi nu ţi se închină. Sfărâmă toate limbile cele înveninate ale eresurilor; zdrobeşte cu puterea ta pornirile lor. Ca să cunoască că tu una eşti Maică a lui Dumnezeu, care mântuieşti cu rugăciunile tale adunările dreptcredincioşilor.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne...

Cuvântul lui Dumnezeu având săgeată şi sabie, a junghiat pe toţi vrăjmaşii cu chipul crucii; pe aceia care nu cinstesc întocmai chipurile lui Hristos şi ale Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor Sfinţilor Părinţi cei de Dumnezeu văzători.

Precum prin înconjurare de şapte ori s-au surpat zidurile Ierihonului, aşa şapte Sinoade au surpat toată adunarea celor ce s-au ridicat asupra lui Dumnezeu; au surpat-o întru adânc, au surpat-o mai ales în adunarea a şaptea a trâmbiţelor Duhului celor bine-glăsuitoare.

Slavă...

Arătând luptă vitejească şi cu dumnezeiască râvnă fiind aprinsă adunarea Părinţilor, ca şi Ilie, au omorât pe preoţii păgâni cei de ruşine. Pentru aceasta, cu îndrăzneală au dogmatisit să ne închinăm cu dragoste icoanei lui Hristos.

Şi acum..., a Născătoarei:

Tu eşti nădejdea mea, Preacurată, tu şi lauda mea; tu limanul şi îndreptarea mea; care pe Dumnezeu, Cuvântul Tatălui, Cel ce S-a întrupat fără împreunare, L-ai născut. Pentru aceasta, cu puterea ta fiind întărit, mă închin fără îndoială icoanei tale.

Cântarea a 5-a:

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Cu prea înalt gând chibzuind Sfinţii Părinţi, anatemei au dat pe luptătorii împotriva icoanelor ca pe cei ce gândeau lucruri străine de dânşii; şi au poruncit a da precum se cuvine cinste icoanei lui Hristos.

Slavă...

Acum este vreme de veselie, acum s-a arătat ziua mântuirii; să ne veselim dar, şi lui Hristos cu bucurie să-i strigăm: Pacea Ta dă-ne-o nouă, pentru rugăciunile Părinţilor celor de la al şaptelea Sinod, Iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pentru milostivirea milei din Fecioară S-a născut Fiul lui Dumnezeu fără schimbare, purtând ceea ce e străin ca pe al său şi cuprins cu chipul Aceluia se vede vrând, fiind necuprins după fiinţă.

Cântarea a 6-a:

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Să pice munţii dulceaţă şi bucurie, că mulţimea ereticilor s-a alungat, aceea care vărsa venin amar cu lepădarea sfintelor icoane.

Slavă...

Cerul şi pământul cu un glas să prăznuiască mărirea Fiicei lui Dumnezeu; că se slăveşte lepădând pe cei ce o micşorează pe ea.

Şi acum..., a Născătoarei:

Fiul Maicii, Cel ce a fost mai întâi al Tatălui fără de mamă, fără tată cu dumnezeiască cuviinţă S-a născut şi m-a înnoit pe mine cu naşterea Sa. Pentru aceasta, pe aceea ce L-a născut, împreună cu Cel ce S-a născut închipuind-o, o sărut.

CONDAC, glasul al 2-lea:

Podobie: Chipul cel făcut de mână...

Fiul, Cel ce din Tatăl a strălucit de negrăit, din femeie S-a născut îndoit în fire; pe Care, văzându-L, nu ne lepădăm de închipuirea chipului; ci pe aceasta, cu bună credinţă însemnând-o, o cinstim cu credinţă. Pentru aceasta, ţinând

Biserica credinţa cea adevărată, sărută icoana înomenirii lui Hristos.

ICOS

Vrând întru tot înduratul Dumnezeu să ne ridice pe noi pururea spre pomenirea desăvârşită a înomenirii Sale, această întemeiere a dat oamenilor, ca să închipuiască cu vopsele pe icoană cinstitul chip; ca, văzând acestea înaintea ochilor, să credem cele ce cu cuvântul le-am auzit; înţelegând luminat fapta şi numele, chipul şi patimile sfinţilor bărbaţi şi al lui Hristos, Cel ce dă cununi sfinţilor nevoitori şi mucenicilor; prin care acum mai luminat ţinând Biserica adevărata credinţă, sărută icoana înomenirii lui Hristos.

SINAXAR

Duminică după 11 zile ale acestei luni, se face pomenirea Sfinţilor şi fericiţilor Părinţi de la Niceea, care a doua oară s-au adunat în acest oraş în zilele iubitorilor de Hristos împăraţi Constantin şi Irina, împotriva celor ce păgâneşte şi fără învăţătură şi fără socoteală făceau Biserica lui Dumnezeu a sluji idolilor şi aruncau cinstitele şi sfintele icoane.

Sfântul şi a toată lumea al şaptelea Sinod s-a ţinut la Niceea, a doua oară, în zilele împăratului Constantin şi ale Irinei maicii sale; în ale lui Adrian,papa Romei,şi Tarasie al Constantinopolului; Politian al Alexandriei, Teodoret al Antiohiei şi Ilie al Ierusalimului. Erau sfinţii Părinţi, ce se adunaseră acolo, trei sute şaizeci şi cinci; care s-au strâns împotriva luptătorilor icoanelor şi au anatematizat cu scrisoare anume tot eresul şi pe căpeteniile eresurilor, apoi pe toţi luptătorii împotriva icoanelor, poruncind şi întărind cu scrisoare, cum că cel ce nu va cinsti sfintele icoane, este străin de dreapta credinţă. Au dogmatisit că cinstea icoanei se ridică la chipul cel dintâi; şi cum că cel ce cinsteşte icoana, cinsteşte pe însuşi cel ce este înfăţişat în aceasta. Şi aşa, rânduind şi întărind dreapta credinţă, s-a dus fiecare la scaunul său.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu...

Biruiescu-se căpeteniile eresurilor, prin dogmele de Dumnezeu grăitorilor bărbaţi, care duc cinstea icoanelor drept la chipurile cele dintâi, precum zice marele Vasilie: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Se împodobesc acum bisericile, cu luminate icoane înfrumuseţându-se. Pentru aceasta lumea cântă în biserici, Celui frumos cu podoaba mai mult decât toţi oamenii, cu cel ce cântă: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Lumină a răsărit, întunericul este departe, necredincioşii s-au

alungat; pentru aceasta toate fiind pline de lumină, pe dătătorul de lumină Hristos cu veselie Îl laudă şi zic: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei:

Preasfânta Stăpână, care singură este nădejdea mântuirii tuturor, care mai presus de fire a născut pe Împăratul împăraţilor, Hristos, ţinându-L prunc în braţe, este închinată împreună cu El în chip precum au hotărât Părinţii.

Cântarea a 8-a:

Irmos: De şapte ori tiranii...

Cu lege prea bine a aşezat adunarea Părinţilor, cinstitorilor de Dumnezeu, cuvioasă închinarea şi ridicarea sfintei icoane a lui Hristos. Şi noi, iubitorii de dreapta cinstire, ca nişte fii bine ascultători, săvârşim pomenirea lor de peste an şi cu dragoste sărutăm icoana lui Hristos.

De şapte ori cei mândri cu mintea au aplecat pe cei smeriţi şi au tăiat pornirile iubitorilor de virtuţi, prin care îi cleveteau în dumnezeieştile lor fapte. Dar Părinţii,la al şaptelea Sinod ce s-a adunat în Niceea, mândria acelora îndată au smuls-o, mai mult de şapte ori.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Săgeţile tinerilor, celor ce gândesc ca pruncii, s-au făcut precum zice Psalmistul, bătrânilor gânditori, răni şi tăieturi; şi cu dumnezeiască putere slăbesc limbi multe, ale celor ce grăiesc hule asupra înălţimii; şi fiecare cunoaşte un Dumnezeu, pe Tatăl, pe Fiul şi pe Duhul a toate pricinuitor şi Unul.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ziditu-S-a din curat sângele tău, Ziditorul prunc de bunăvoie pentru milă, Cel ce te-a păzit după naştere pe tine toată curată şi a curăţit chipul cel întinat. Pentru aceasta, în icoană împreună cu tine Se închipuieşte, cu firea fiind om, Dumnezeu fiind din fire.

Cântarea a 9-a:

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta...

Cel ce eşti mare cu puterea şi cu sfatul, Care toate împreună le ţii, Cel ce eşti necuprins, Unule, Dumnezeule preaputernice, Atotstăpânitorule, Împărate a toate, întăreşte Biserica şi o păzeşte în dreapta credinţă; pentru rugăciunile preamăriţilor Părinţi, care au ruşinat credinţa cea rea.

De mare cinste v-aţi învrednicit pe pământ sfinţilor, de cele cereşti gânditori; că, chipul lui

Hristos cu dragoste l-aţi cinstit. Şi acum umbra şi acoperământul trupului lepădând, faţă către faţă îl vedeţi, de mai mare cinste învrednicindu-vă.

Slavă...

Năvălirea a toată pornirea vrăjmaşilor, pe care ai îngăduit-o, ca să ne pedepsim pentru păcate, şi îndrăznirea lor asupra noastră, însuţi o zdrobeşte; şi poporului nostru care nădăjduieşte în Tine, ajută-i Atotfăcătorule; pentru rugăciunile cele cu îndrăzneală ale Părinţilor, a căror pomenire o săvârşim.

Şi acum..., a Născătoarei:

A înţelege taina minunatei tale naşteri, nici cum nu poate mintea omenească şi nici mintea cea înaltă îngerească; că ai născut pe Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat mai presus de fire. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu ştiindu-te şi împreună cu Dânsul zugrăvindu-te, pe tine te mărim.

LUMINÂNDA Învierii

Slavă..., a Părinţilor.

Podobie: Cu Duhul stând...

Părinţilor cei de la cele cereşti gânditori, care, la al şaptelea Sinod v-aţi adunat, aduceţi rugăciune îndelungată Treimii, ca să ne izbăvim de tot eresul şi de judecata cea veşnică şi să dobândim Împărăţia Cerurilor, noi, cei ce lăudăm dumnezeiască adunarea voastră.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pentru rugăciunile Maicii Tale, Preabunule Doamne, şi ale Părinţilor, care s-au adunat la şapte Sinoade, dă putere Bisericii şi credinţa o întăreşte; şi Împărăţiei Cerului pe toţi îi arată părtaşi când vei veni pe pământ să judeci toată făptura.

LA LAUDE

Stihirile Învierii, pe 4, şi ale Sfinţilor Părinţi, 3 pe 4, repetând pe cea dintâi, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea punându-şi...

Toată ştiinţa sufletească adunând şi cu dumnezeiescul Duh chibzuind, fericiţii şi cinstiţii Părinţi, Simbolul credinţei cu dumnezeiască scrisoare l-au însemnat. În care învaţă luminat, că, fără început, Cuvântul este împreună cu Cel ce L-a născut şi de o fiinţă cu adevărat; urmând apostoleştilor învăţături, cei preamăriţi şi cu totul fericiţi cu adevărat şi de Dumnezeu gânditori.

Stih: Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul Părinţilor noştri, şi lăudat şi preamărit este numele Tău în veci.

Toată strălucirea Sfântului Duh cea cu mintea gândită primind-o, învăţătura cea mai presus de fire, cu cuvânt scurt

şi cu multă înţelegere au spus-o, prin dumnezeiască însuflare; ca nişte propovăduitori ai lui Hristos, părtinind fericiţii evangheliştilor dogme şi aşezămintelor creştineşti; de sus luând descoperirea lor şi luminându-se, au alcătuit credinţa cea de Dumnezeu învăţată.

Stih: Adunaţi-I Lui pe cuvioşii Lui, pe cei ce aşază aşezământul de lege al Lui.

Toată măiestria cea păstorească adunând şi de mânia cea prea dreaptă pornindu-se acum prea cu dreptate, dumnezeieştii păstori, pe lupii cei grei şi pierzători i-au alungat, împrăştiindu-i de la plinirea Bisericii cu praştia Duhului, ca pe cei ce căzuseră spre moarte şi erau ca nişte bolnavi fără vindecare; ca nişte slugi prea adevărate ale lui Hristos şi tăinuitori prea sfinţiţi ai dumnezeieştii propovăduiri.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Ceata sfinţilor părinţi, de la marginile lumii adunându-se astăzi, o fiinţă şi o fire a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh a fi au învăţat; şi taina cuvântării de Dumnezeu luminat au dat-o Bisericii. Pe care, lăudându-i cu credinţă, îi fericim zicând: O, dumnezeiască tabără! De Dumnezeu grăitorilor ostaşi întrarmaţi ai oastei Domnului; stele mult-luminoase ale tăriei celei înţelegătoare; stâlpii cei nesurpaţi ai Sionului celui de taină; florile Raiului, cele cu duhovnicească mireasmă; gurile Cuvântului celui de aur; lauda Niceei, podoaba lumii! Rugaţi-vă cu dinadinsul, pentru sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei: Preabinecuvântată eşti...

Doxologia mare.

După Sfinte Dumnezeule..., troparul Învierii numai. Ectenia şi Ceas 1, şi otpustul. Apoi obişnuita Ieşire în pridvor, Slavă..., Şi acum..., Stihira Evangheliei, învăţătura Studitului şi otpustul cel mai de pe urmă. La Ceasuri, troparul Învierii, Slavă... al Părinţilor; Şi acum... al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru..., Condacul Învierii, şi al Părinţilor le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6; şi din Canonul Părinţilor, cântarea a 3-a, pe 4. După vohod, troparul Învierii şi al Părinţilor; Condacul Învierii; Slavă... al Părinţilor, Şi acum.... Ceea ce eşti folositoare... Apostolul zilei şi al Părinţilor, către Tit (III, 8-15): Fiule Tit, vrednic de crezare este cuvântul... Evanghelia zilei şi a Sfinţilor Părinţi; de la Ioan (XVII, 1-13): În vremea aceea, ridicându-şi ochii Săi...

CHINONICUL:

Lăudaţi pe Domnul din ceruri.

Şi al Sfinţilor Părinţi

Bucuraţi-vă, dreptilor întru Domnul, celor drepţi se cuvine lauda.